

LÀM CHỨNG ƠN CHÚA

TRUNG-TÍN SUỐT ĐỜI

TÔI trở về thăm quê hương sau ba năm trường xa cách để theo học Kinh-Thánh ở trường Thần-đạo Đàng-nẵng. Trên đường làng dẫn đến nhà ông bà ngoại tôi, cảnh-vật đã thay đổi rất nhiều. Tôi cúi-ngồi cảm-động nhớ đến bao người quen-thuộc đã khuất rồi ... Tôi hồi-hộp bước vào sân nhà, bà ngoại tôi, bà thân tôi và mấy em tôi ra đón mừng, mừng đến nỗi không cầm giọt lệ! Cám ơn Chúa vì Ngài cứ gìn-giữ cả gia-quyển chúng tôi được bình-an trong những hồi thử-thách khó-khăn. Thật đời đã trải qua nhiều phen thay đổi nhưng lòng yêu-thương và sự thành-tín của Chúa vẫn còn nguyên đối với kẻ kinh-sợ Ngài. Ngợi-khen và cảm-tạ Chúa vô-cùng!

Sau khi hỏi thăm bà ngoại tôi đôi câu, tôi lật-đật chạy ra vườn, đến viếng mộ-phần ông ngoại tôi. Giữa cảnh êm-lặng, lòng tôi xúc-động, nhớ lại hình-dung và bao lời dạy-đỗ của ông ngoại tôi khi còn sanh-tiền...

Ông ngoại tôi về với Chúa đã hai năm rồi, đang khi chúng tôi còn theo học năm thứ nhất ở trường Kinh-thánh. Cả gia-quyển chúng tôi được hưởng ơn cứu-rỗi của Chúa và anh em chúng tôi biết dâng mình phục-sự Chúa, đành rằng do ân-diên quá cao dày của Chúa mà thật một phần cũng do đức-tin và lòng yêu-mến Chúa của ông ngoại tôi vậy.

Nói đến ông Bồi Huỳnh-công-Kiến ở Phú-Thành, (sau khi tin Chúa, người làng gọi là ông Bồi Đạo) thì người trong làng đều lấy làm lạ về quyền-phép của Tin-lành. Thật vậy, trước khi tin Chúa ông ngoại tôi là người đệ nhất trong làng về sự cờ-bạc, rượu-chè. Trong nhà tiệc rượu linh-đình không dứt, hốt me, xô đề, bài cao, tứ

sắc, tối ngày sáng đêm không thôi. Hết uống rượu lại cờ bạc, cờ bạc xong lại uống rượu, đến nỗi bao nhiêu đất điền, nhà cửa đều bán sạch. Chẳng những đã say mê rượu chè, cờ bạc như thế mà lại còn chìm sâu trong bê bối-vật, da-thần. Đi điện Tây-ninh, cắt miếu thờ bà, cúng quải đủ hết. Ôi! cuộc đời như thế chỉ chờ ngày nhắm mắt tắt hơi rồi bị hình-phạt đời đời mà thôi!

Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời, lòng yêu-thương Ngài không muốn cho một linh-hồn nào bị chết nên có sai tôi-tớ Ngài là Giáo-sĩ G. C. FERRY hiệp với mục-sư Nguyễn-Đằng đem đạo Tin-lành đến giảng ở Mỹ-tho. Nghe người làm chứng về một đạo lạ có quyền-phép cứu người khỏi tội-lỗi, ông tôi bèn qua Mỹ-tho tìm hỏi. Sau khi nghe cắt-nghĩa rõ về đạo-lý của Đức Chúa Trời và quyền-phép Tin-lành cứu mọi kẻ tin, ông tôi cảm-động, thật lòng ăn-năn tội, tin-nhận Đấng Christ làm Cứu-Chúa mình. Tức thì có sự thay đổi mới trong đời sống ông tôi, sự sống mới do Thánh-Linh hành-động bên trong khiến cho mọi tội-lỗi ô-uế đều được tẩy-sạch, mọi sự ham-muốn xấu-xa đều bị tiêu-trừ. Thật lạ-lùng thay quyền-phép Tin-lành của Đức Chúa Trời. Cám ơn Chúa vô-cùng!

Sau đó, ông ngoại tôi trở về nhà, dẫn-dắt cả gia-quyển tin theo Chúa. Ông say-mê xem Lời Chúa, sốt-sắng làm chứng về ơn-diên cứu-rỗi của Đức Chúa Trời cho mọi người trong làng, khuyên-dạy con cháu kính-mến Chúa và dâng mình hầu việc Ngài. Ông có xin đem nhà giảng về cất kế bên nhà mình trải hơn 10 năm (rời đời về Quới-sơn cho đến bây giờ). Dầu trải qua bao cơn cám-đổ nặng-nề, thử-thách

khó-khăn, ông ngoại tôi vẫn nhờ Chúa mà luôn trung-tin, đứng vững - vàng hầu việc Ngài. Anh em tôi dâng mình hầu việc Chúa thật là do chính Ngài trực-tiếp kêu gọi mà cũng nhờ ông tôi khuyến-kích, khuyến-lơn giúp-đỡ nhiều lắm.

Hạ tuần tháng ba năm 1949, đầu ông ngoại tôi đã 74 tuổi nhưng Chúa ban ơn vẫn còn sức mạnh và lo hiệp-tác với các ông bà anh chị em trong Hội-Thánh Quới-sơn mà lợp tư-thất của Mục-sư lại. Sau hai bữa đi phụ đốn lá vè, ông tôi bị cảm nắng. Đau đầu, mệt, nhưng hễ thấy ai trong Hội-thánh đến thăm thì liền hỏi có ai lo làm bên nhà giảng không?

Chúa thấy công-việc ông ngoại tôi ở dưới đất đã xong, nên sau năm ngày đau như thế thì Ngài đẹp lòng đem ông tôi về yên-nghỉ trên nước vinh-hiền Ngài. Lễ an-táng cử-hành được sáng

đanh-Chúa trong cả làng. Thật tạ ơn Chúa vô-cùng!

Ông ngoại tôi về với Chúa trong khi chúng tôi ở tại nhà trường Kinh-Thánh. Hôm nay được về tới nhà, đứng bên cạnh mộ ông ngoại tôi, lòng tôi cảm-động, tạ ơn Chúa và nhớ đến công-ơn ông ngoại yêu-dấu của tôi đã nuôi-nấng, dẫn-dắt, dạy-đỗ tôi và anh em tôi, đưa chúng tôi vào sự hầu việc Chúa và treo trước mặt chúng tôi một gương trung-tin với Chúa suốt đời.

Nên tôi được thúc-giục viết mấy hàng đơn-sơ này trước dâng lời tạ ơn Ba Ngôi Đức Chúa Trời Cao Cả là Đấng đã yêu-thương chúng tôi, vui lòng lấy ơn-diền Ngài kêu gọi ông tôi để ông khiến dạy các con cùng nội nhà giữ theo đạo Ngài; và sau nữa để tỏ chút lòng của một đứa cháu thật biết ơn ông bà vậy.

Trương-văn-Tốt

Hội-thánh Tin-lành Mỹ-tho.